Rama Med J 2012; 35: 62-65

Special Article/บทความพิเศษ

5 ธันวามหาราช แด่จอมราชันย์ผู้ยิ่งใหญ่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พันเอกพิเศษ แพทย์หญิงถนอมศรี ศรีชัยกุล พ.บ. M.Sc. Med (penn)

พ.บ. กิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2547, นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ 2544, รางวัลมหิดล บีบราวน์ 2548, รางวัลมหิดลทยากร 2554

เมื่อประมาณ 3 อาทิตย์ก่อนวันที่ 5 ธันวาคม ผู้เขียนได้เขียนบทความและได้รับความเอื้อเฟื้อจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน นำลงใน on-line บทความนั้นแสดงถึงความไม่สบายใจในวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะถึงวันที่ 5 ธันวาคม 2554 ซึ่งเป็นวันพระราชสมภพครบ 7 รอบปี อันเป็นวันสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนไทยทุกคน

บทความนี้ชื่อว่า “หยุดวิกฤติขัดแย้งน้ำท่วม-การเมือง ร่วมถวายพระพร 5 ธันวาคม 2554 ซึ่งจะขอนำมาลงเพื่อให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณาความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เขียนในขณะนั้น ซึ่งมีความท้อถอย ทุกข์ใจ และเคียดแค้น ในวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นจากความเห็นแก่ตัวและแตกแยกของผู้บริหาร นักการเมือง และประชาชนส่วนหนึ่งเป็นอย่างยิ่ง ดังจะขอนำลงในบทความฉบับนี้ ดังนี้คือ

หยุดวิกฤติขัดแย้งน้ำท่วม-การมือง ร่วมถวายพระพร 5 ธันวาฯ-กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์

ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2554 เป็นวันคล้ายพระราชสมภพครบ 7 รอบ พระชนมพรรษา 84 พรรษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ซึ่งทรงเป็นที่รักยิ่งดุจดวงใจของปวงชนชาวไทย จึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับพสกนิกรไทยทั้งชาติ

อย่างไรก็ตามปีนี้เป็นปีที่ประเทศไทยประสบเคราะห์กรรม มีอุทกภัยใหญ่หลวงแม้ว่าสถานการณ์จะดีขึ้นบ้าง แต่จนบัดนี้ 20 พฤศจิกายน 2554 เหตุการณ์ก็ยังไม่เรียบร้อย ประชาชนหลายแห่งต้องทนทุกข์ทรมานจากปัญหาน้ำท่วม เรื้อรังส่งกลิ่นเน่าเหม็นมาเกินหนึ่งเดือน โดยรัฐบาลมิได้เหลียวแลแก้ไขให้ทันท่วงที ส่วนใหญ่ของประชาชนที่ต้องเผชิญกับปัญหานี้เป็นพี่น้องชาวไทยซึ่งค่อนข้างยากจน ด้อยโอกาส ไม่มีปากเสียงอย่างใด จึงทนทุกข์ทรมานมาตลอดจนในที่สุดทนไม่ไหว มีการพังเขื่อนกั้นน้ำ ต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ และต่อสู้กันเองในกรณีที่ระดับน้ำ 2 แห่งต่างกันมากเพราะการกั้นเขื่อนหรือ big bag ไว้ เหตุการณ์นี้เป็นที่อเนจอนาถใจแก่ผู้ได้พบเห็นมาก

ตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคมซึ่งเกิดน้ำท่วมในชนบทก่อน ในภาคกลางจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท อยุธยา และปทุมธานี การใช้ระบบปิดกั้นป้องกันกรุงเทพฯ มิให้น้ำท่วมด้วยการสร้างเขื่อนกั้น มวลน้ำทั้งหมดได้ถาโถมเข้าใส่กรุงเทพฯ ทำให้เกิดอุทกภัยขึ้นหลายแห่งในกรุงเทพฯ ชั้นนอกและทำท่าจะเข้ากรุงเทพฯชั้นใน ด้วยระบบการบริหารจัดการของรัฐบาลและกรุงเทพมหานครซึ่งด้อยประสิทธิภาพและไร้น้ำใจ ร่วมกับการแทรกแซงทางการเมืองทำให้เหตุการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้นจนถึงวันนี้ 20 พฤศจิกายน น้ำยังท่วมหลายแห่ง จิตใจของประชาชนยังทนทุกข์ทรมานจากการที่น้ำท่วมสูงโดยปราศจากความหวังว่าเมื่อไรภาวะนี้จะหมดไป

เมื่อเป็นอย่างนี้จะมีจิตใจที่จะร่วมเฉลิมฉลองวันคล้ายวันพระราชสมภพ 5 ธันวาคม 2554 ได้อย่างไร? นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ทางการเมืองที่ร้ายแรงแทรกซ้อนเข้ามาอีก

ในฐานะคนไทยคนหนึ่ง ผู้เขียนใคร่เสนอแนะ ดังนี้

1. เรื่องน้ำท่วม ขอให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการน้ำท่วมประเทศไทยหันหน้าเข้าปรึกษาหารือกันให้เต็มที่ โดยมิได้คำนึงว่าตรงนี้เป็นเขต กทม.

เป็นปทุมธานี หรืออยุธยา โดยเอาผลประโยชน์ของประเทศเป็นที่ตั้ง โดยนายกรัฐมนตรีต้องมอบอำนาจอำนวยความสะดวกให้เต็มที่ และต้องไม่ยอมให้การเมืองแทรกแซง เพราะจากที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่านักการเมืองที่เข้ามาแทรกแซงมิได้คิดถึงประโยชน์ของประเทศในภาพรวม แต่คิดถึงประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง

2. วิกฤตทางการเมืองที่แทรกซ้อนเข้ามาในขณะนี้คือพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษซึ่งมีข่าวเอื้อประโยชน์ให้ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งริเริ่มโดยนักการเมือฝ่ายรัฐบาล ก่อให้เกิดความแยก นำไปสู่ความรุนแรงอันจะทำให้ประเทศเกิดการจลาจลได้ นายกรัฐมนตรีจะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ ตั้งแต่มีข่าวคราวเกี่ยวกับกฤษฎีกาฉบับนี้ออกมา เริ่มมีปฏิกิริยาต่อต้าน เริ่มมีการโต้ตอบประจันหน้าระหว่างเสื้อเหลือง เสื้อหลากสี และเสื้อแดง ซึ่งอาจจะนำไปสู่การจลาจลกลางเมือง

ผู้เขียนขอวิงวอนให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับวิกฤตการณ์ 2 เรื่องใหญ่ๆ นี้ กรุณาทำหน้าที่ของตนเอง โดยนึกถึงประโยชน์ของประเทศไทยเป็นที่ตั้ง ขอให้ถนอมพระราชหฤทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งได้ทรงเสียสละชีวิตทั้งชีวิตเพื่อประเทศไทย และประชาชนที่พระองค์ทรงรักและห่วงใยมาตลอด แม้ในยามเจ็บไข้ก็มิได้เสื่อมคลาย

คนไทยทุกคนไม่ควรมีธงสีอื่น นอกจากธงชาติและธงมหาราช กรุณาใช้ธรรมะ สติปัญญา ความอดทน อดกลั้น ให้อภัยในความคิดที่แตกต่างกัน และตัดสินใจบนรากฐานของประโยชน์ของประเทศและความกตัญญูต่อพระประมุขของชาติซึ่งได้เสียสละเพื่อประเทศชาติ ราษฎร์อันเป็นที่รักยิ่งมาตลอดพระชนม์ชีพ

สำหรับนักการเมืองหรือผู้ที่เล่นการเมืองเพื่อผลประโยชน์ของพรรคของตนเองโดยลืมชาติไทย ถ้าท่านยังคิดผลประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้ง เพราะไม่มีความเป็นคนไทยเหลืออยู่แม้แต่น้อย กรุณาเดินออกจากวิถีทางของประเทศชาติ เราคนไทยไม่ต้องการคนเห็นแก่ตัว ช่วยพวกพ้องและทำลายชาติของเราอีกต่อไป

ผู้เขียนในฐานะของคนไทยคนหนึ่ง ขอโอกาสฉลอง 5 ธันวามหาราช พ.ศ. 2554 ที่จะมาถึงนี้เพราะอาจเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิตของผู้เขียนซึ่งผ่านประชาธิปไตยไทยมายาวนานตั้งแต่ พ.ศ. 2475

จากคนไทยคนหนึ่งที่เกิดก่อน พ.ศ. 2475

อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 5 ธันวาคม 2554 หลังจากได้ติดตามเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยดูการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ ตั้งแต่ต้นจนจบ ได้เห็นพระพักตร์ที่ยิ้มแย้มเต็มไปด้วยความรักและเมตตาต่อราษฎร์ของพระองค์ และพระราชดำรัสอันเป็นอมตะที่รับสั่งชัดเจน แสดงความห่วงใยในความทุกข์ของราษฎร โดยทรงมีพระราชดำรัสว่า **“ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมืองขณะนี้ คงจะทราบว่า ความมั่นคงของประเทศจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะราษฎรอยู่ดีมีสุข ในขณะนี้เกิดภาวะวิกฤตน้ำท่วม ราษฎรต้องเดือดร้อนและมีความทุกข์ ขอให้ท่านทุกฝ่ายร่วมมือ ร่วมใจ สามัคคี ถนอมน้ำใจกันกระทำการทุกอย่างเพื่อให้ราษฎรพ้นจากความทุกข์อันใหญ่หลวง ประเทศชาติจะได้อยู่รอด มีความมั่นคงและปลอดภัย สำหรับการป้องกันแก้ไขในระยะยาวซึ่งได้แนะนำไป แล้วขอให้อย่าถือเป็นคำสั่ง แต่ให้นำไปพิจารณาแก้ไขโดยเร็ว เพื่อมิให้เกิดวิกฤติการณ์ขึ้นอีก”** ผู้ขียนเชื่อว่าพระราชดำรัสนี้ ทุกคนที่ได้ยิน ได้ฟัง คงจะเข้าใจถึงความห่วงใยในทุกข์สุขของราษฎรและความมั่นคงของประเทศชาติ

เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม
5 พฤษภาคม 2493 - May 5, 1950

ซึ่งมีอยู่เต็มเปี่ยมในพระราชหฤทัย โดยมิได้นึกถึงพระองค์เองแม้แต่น้อย

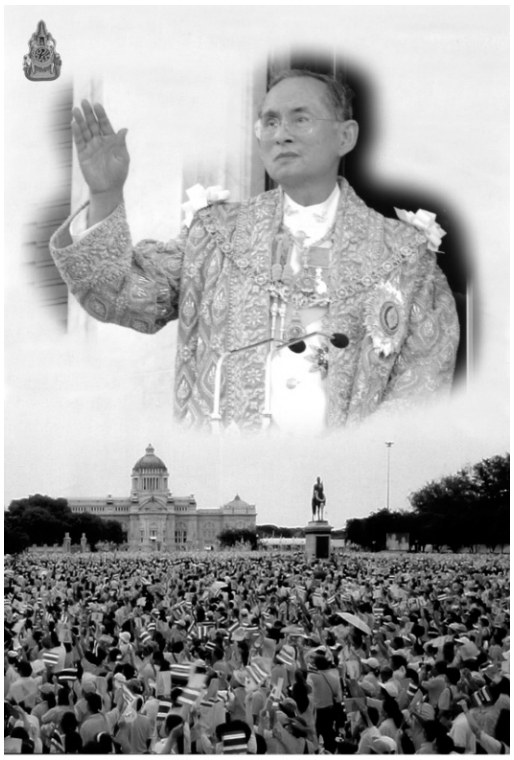
หลังจากได้ฟังพระราชดำรัสดังกล่าว ได้เฝ้าต่อหน้าพระพักตร์จากการดูถ่ายทอดสดการโทรทัศน์ ผู้เขียนรู้สึกว่าความท้อแท้ ท้อถอย ขึ้งเคียดในความไม่สำนึกของผู้บริหารและนักการเมืองที่ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ก่อให้เกิดวิกฤตขึ้น ลดน้อยลงเป็นลำดับเกิดความรู้สึกว่าเป็นบุญหนักหนาที่ได้เกิดเป็นคนไทย ได้อยู่ใต้พระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์เดียวในโลกที่ทรงรักและห่วงใยราษฎร์ตลอดมา และได้อุทิศชีวิตเพื่อราษฎรและประเทศไทยมาจนทุกวันนี้ แม้จะทรงพระประชวรก็มิได้คิดถึงพระองค์เองแม้แต่น้อย ผู้เขียนภูมิใจที่เกิดเป็นคนไทยและสัญญาต่อตนเองว่าจะพยายามทำหน้าที่ของตนเองโดยยึดธรรมะเป็นหลัก ไม่หวั่นไหวต่ออิเลสที่เกิดจากความโกรธ ความกลัว ความย่อท้อเมื่อประสบกับพฤติกรรมที่ไม่พึงพอใจอีกต่อไป

ในชีวิตอันยาวนานของผู้เขียน ได้มีโอกาสเห็นพระราชจริยาวัตรในการเยี่ยมราษฎรในชนบท-ถิ่นทุรกันดาร แทบจะกล่าวว่าไม่มีที่ใดที่มิได้เคยเสด็จไปเลย* จากการเสด็จเยือนไปทั่วประเทศได้เห็นข้อขัดแย้งต่างๆ ซึ่งเกิดจากความด้อยพัฒนาของประเทศ ซึ่งเป็นอุปสรรคทำให้ราษฎรอยู่อย่างลำบากยากแค้น สิ่งเหล่านี้เป็นที่มาของโครงการพระราชดำริที่เกิดขึ้นมากมาย ส่งผลให้ประเทศเจริญขึ้น ราษฎรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รู้จักพัฒนาความเป็นอยู่จนสามารถพึ่งตนเองได้ ที่เห็นได้ชัดเจนคือ โครงการเปลี่ยนการปลูกฝิ่นบนเขาและทำไร่เลื่อนลอยให้มาเป็นการเพาะปลูกไม้เมืองหนาว การสร้างเขื่อนต่างๆ เพื่อให้ราษฎรได้มีน้ำสำหรับทำนาได้ผลิตผลก็ดีขึ้น การสร้างคลองลัดโพซึ่งช่วยย่นระยะทางให้น้ำไหลลงจากพระประแดงสู่แม่น้ำเจ้าพระยาได้รวดเร็วขึ้นหลายสิบเท่า

**เริ่มขึ้นในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งมุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะคือภาคอีสานและการศึกษาของราษฎร เป็นนายกรัฐมนตรีที่ได้จัดการให้ทรงเสด็จเยี่ยมเยือนราษฎรทั่วประเทศและต่อมาได้จัดการให้ทรงทำ State visit ไปยังต่างประเทศทั่วโลก ผลจากการทำ State visit ทำให้ฐานะของประเทศไทยในสายตาของชาติตะวันตกดีขึ้นอย่างมากมาย (วิมลพรรณ มิตรวัชชัย เอกกษัตริย์ใต้รัฐธรรมนูญ เล่ม 2 หน้า 340-412)*

และอีกมากมายหลายประการ ตลอดจนพระราชโอวาทซึ่งทรงให้อยู่เสมอซึ่งถ้าผู้ใดนำไปปฏิบัติก็จะเกิดความเจริญแก่ตนเองและบ้านเมือง น่าเสียดายนักที่มิได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล ซึ่งประกอบด้วยนักการเมืองและผู้บริหารที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต การศึกษาของประชาชนมิได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริงเพื่อให้ใช้สมองในการดำเนินชีวิต อย่างไรก็ตามก็ต้องกล่าวว่า**พระองค์ได้ทรงเสียสละชีวิตทั้งชีวิตเพื่อประเทศไทยในฐานะของพระมหากษัตริย์ซึ่งทรงอยู่ใต้กฎหมาย ไม่มีพระเจ้าแผ่นดินประเทศใดในโลกจะทำได้ดังนี้**

ประเทศไทยได้ผ่านวิกฤตการณ์ทางการเมืองมาหลายครั้ง โดยมีการปฏิวัติ-รัฐประหารต่างๆ ฝ่ายรัฐบาลที่ส่วนใหญ่เข้ามาปกครองประเทศคิดถึงแก่ผลประโยชน์ของตนเองน้อยนักที่จะคิดทำประโยชน์ให้แก่ประเทศ **วิกฤตการณ์ที่ทำให้เสียเลือดเนื้อ กระทบต่อความมั่นคงของชาติครั้งแรกคือ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งนักศึกษาถูกฆ่าเพราะเรียกร้องประชาธิปไตยจากทหารซึ่งยึดครองประเทศมายาวนาน นักศึกษาส่วนหนึ่งได้หนีเข้าป่าเป็นคอมมูนิสต์ไปกลับมาปรากฏตัวชัดเจนในปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ตามมีหลายคนเกิดความเข้าใจอันดีกลับมาเป็นพลเมืองดีทำประโยชน์ให้ประเทศ ครั้งที่สองคือวันที่ 25 พฤษภาคม 2535 (พฤษภาทมิฬ) ราษฎรถูกฆ่าตายเป็นจำนวนมาก แต่ละครั้งวิกฤตการณ์ดังกล่าวจบลงด้วยพระบารมี และพระเมตตาปกเกล้า ที่ทรงมีต่อประชาชนชาวไทยเสมอมา ทรงทำให้บ้านเมืองเข้าสู่ภาวะสงบด้วยพระปรีชาญาณอันสุขุม เมตตา และให้เหตุผลแก่ผู้ที่กุมอำนาจในขณะนั้นให้หยุดยั้งไม่เข่นฆ่าประชาชนต่อไป** ขณะนั้นพระองค์ท่านยังทรงมีพระชนม์มายุไม่มาก ยังแข็งแรง สิ่งเหล่านี้อนุชนรุ่นหลังมิได้ทราบ และรับรู้ในพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ มาบัดนี้พระองค์ท่านมีพระชนม์พรรษาครบ 7 รอบ - 84 พรรษา ทรงพระประชวร สิ่งเดียวที่มิเคยเปลี่ยนแปลงเลยคือ ความรัก ห่วงใยราษฎรและประเทศชาติ ในพระราชดำรัสเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2554 ก็ยังคงห่วงใยราษฎรและประเทศชาติ ทรงเตือนสตินักการเมืองและผู้บริหารประเทศในปัจจุบันให้แก้ไข ความทุกข์เข็ญของราษฎรเพื่อให้บ้านเมืองอยู่รอดปลอดภัย แก้ไขในความบกพร่อง มิให้เกิดทุกข์ภัยที่ร้ายแรงในอนาคต สิ่งเหล่านี้คนไทยที่ได้รู้เห็นมาตลอดได้เห็นและซาบซึ้งในพระเมตตาบารมีเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ผู้เขียนมีความหวังว่าผู้บริหารบ้านเมืองซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองซึ่งมักจะคิดแต่ผลประโยชน์ของตนเอง จะใช้ธรรมะ สติปัญญา กลับตัว กลับใจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในฐานะคนไทยคน หนึ่งให้ดีที่สุด โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้นำประเทศ แม้จะเป็นคนรุ่นใหม่มิได้มีโอกาสทราบพบเห็นพระราชกรณี-ยกิจของพระองค์ตั้งแต่ต้น แต่ก็คงได้ศึกษาประวัติศาสตร์การเมืองของประเทศมาตาม

สมควร ขอโปรดใช้สติปัญญา ธรรมะ ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อนำพาประเทศไทยให้อยู่รอดปลอดภัยอย่างมั่นคงในอนาคตอันยาวไกล **ในยามนี้ไม่มีสิ่งใดสำคัญเท่ากับความอยู่รอดของประเทศไทย ซึ่งเป็นที่รักของคนไทยทุกคนที่ร่วมทุกข์สุขบนแผ่นดินไทยในขณะนี้**

ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่ พ.ศ. 2475 สามารถรอดพ้นจากวิกฤตการณ์ต่างๆ มีโอกาสได้พัฒนามาตามสมควร ทั้งนี้ด้วยพระบารมี พระเมตตาจากน้ำพระทัยที่ห่วงใยราษฎร ความอยู่รอดปลอดภัยของบ้านเมืองโดยพระมหากษัตริย์พระองค์หนึ่งซึ่งได้เสียสละมาตลอดพระชนม์ชีพ เมื่อทรงขึ้นครองราชย์สมบัติในวันที่ 5 พฤษภาคม 2493 ได้มีพระปฐมราชโองการว่า “กาลเวลาที่ผ่านมาราษฎรไทยได้รับพระมหากรุณาธิคุณบารมีปกเกล้ามาตลอด ทรงบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของราษฎร ดูแลความมั่นคง-อยู่รอดของบ้านเมืองตลอดพระชนม์ชีพโดยมิได้นึกถึงพระองค์เองแม้แต่น้อย

จะมีพระมหากษัตริย์องค์ใดในโลกที่ทรงกระทำดังนี้ได้?

สมควรแล้วที่จะถวายพระสมัญนามว่าทรงเป็น **“จอมราชันย์ผู้ยิ่งใหญ่-พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุล-ยเดชมหาราช” ที่คนไทยถวายความจงรักภักดีและรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณตราบชั่วนิรันดร**

ขอให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ทรงพระเกษมสำราญในพระหฤทัย ทรงสถิตอยู่เป็นมิ่งขวัญของราษฎรและประเทศไทยไปนานแสนนาน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

5 ธันวาคม 2554